

На основу члана 4. став 1, а у вези са чланом 21. став 3, Закона о мирном решавању радних спорова ("Службени гласник РС", бр. 125/2004 и 104/2009), миритељ, у поступку мирног решавања колективног радног спора између Републике Србије, односно Министарства просвете Републике Србије, на једној страни, и репрезентативних синдиката основаних за територију Републике Србије у области образовања (Гранског синдиката просветних радника Србије "Независност" и Уније синдиката просветних радника Србије), на другој страни, насталог поводом штрајка просветних радника у делу средњих и основних школа и захтева за повећањем плате и побољшањем материјалног положаја запослених у средњим и основним школама, по окончању поступка мирења, дана 10. фебруара 2011. године, доноси

П Р Е П О Р У К У

о начину решавања колективног радног спора

I Препоручује се странама у спору да међусобна спорна питања реше на следећи начин, и то:

- 1) да се штрајк одмах оконча и обезбеди несметано одвијање пуне наставе у свим основним и средњим школама;
- 2) да се преговори између страна у спору наставе и интензивирају, ради даљег и потпунијег сагледавања могућности за побољшање материјалног положаја запослених у основним и средњим школама.

II Такође, странама у спору препоручује се да, сагласно одредби члана 26. став 2. Закона о мирном решавању радних спорова, а по окончању међусобних преговора и евентуалном прихватању ове препоруке, закључе посебан споразум о начину решавања насталог спора, као и да својим даљим мерама и активностима допринесу трајнијој нормализацији процеса рада у основним и средњим школама у Републици Србији.

О б р а з л о ж е њ е

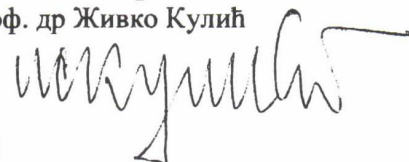
Поступак мирног решавања предметног спора, по службеној дужности, покренуо је Директор Агенције за мирно решавање радних спорова, у складу са одредбом члана 19. став 2. Закона о мирном решавању радних спорова. С обзиром на природу делатности у којој је спор настао и одредбу члана 18. тог закона, такав поступак сматра се обавезним.

Током поступка два синдиката (Синдикат образовања Србије и Синдикат радника у просвети Србије), која су до почетка треће расправе у њему учествовала, сагласила су се са решењима која су у међувремену предложили представници Владе, због чега није било разлога да у њему до краја учествују. Међутим, преостала два синдиката, ближе означена у преамбули ове препоруке, та решења нису прихватила, због чега није дошло до потпуног окончања штрајка нити до изналажења обострано прихватљивих решења за превазилажење насталог спора.

Из наведених разлога, донета је оваква препорука.

Достављено: странама у спору и Агенцији за мирно решавање радних спорова.

Миритељ
Проф. др Живко Кулић

З А П И С Н И К

са расправа одржаних у поступку мирног решавања колективног радног спора

У поступку мирног решавања колективног радног спора између Републике Србије, односно Министарства просвете Републике Србије, на једној страни, и репрезентативних синдиката основаних за територију Републике Србије у области образовања (Гранског синдиката просветних радника Србије "Независност" и Уније синдиката просветних радника Србије), на другој страни, насталог поводом штрајка просветних радника у делу средњих и основних школа и захтева за повећањем плате и побољшањем укупног материјалног положаја и услова рада запослених у таквим школама, одржане су четири расправе.

Прва расправа за решавање наведеног спора одржана је 2. фебруара 2011. године, у времену од 11 до 14 часова, у Београду, у згради у којој се налази седиште Агенције за мирно решавање радних спорова, у улици Омладинских бригада, број 1. Расправу је отворио и њоме управљао Живко Кулић, миритељ. Одбор за мирење није конституисан, јер се представници синдиката нису могли сагласити око имена лица које би их представљало у том трипартитном телу. У таквој ситуацији, миритељ је, у складу са одредбом члана 21. став 3. Закона о мирном решавању радних спорова, сам водио поступак и управљао расправама одржаним у њему.

Осим миритеља, расправи су присуствовали и представници страна у спору, и то:

а) на страни Синдиката – Томислав Живановић и Срђан Словић (испред Гранског синдиката просветних радника Србије "Независност"), Бранислав Павловић и мр Јово Гаврић (испред Синдиката образовања Србије), Бојан Миновић (испред Уније синдиката просветних радника Србије) и Ранко Хрњаз и Хаџи Здравко М. Ковач (испред Синдиката радника у просвети Србије);

б) на страни Министарства просвете – Жељка Кнежевић (секретар Министарства), Зоран Костић (помоћник министра просвете), Бојана Митровић (помоћник министра просвете), Милош Тодоровић (заменик генералног секретара Владе Србије) и Богдан Поповић (специјални саветник у Министарству финансија).

Расправа је трајала око три сата и у њој је учествовало више представника и једне и друге стране у спору. Констатовано је да између њих постоји више спорних питања, ближе дефинисаних штрајкачким захтевима запослених и да се најважније од тих питања односи на висину планираног повећања плате запослених у средњим и основним школама Републике Србије у 2011. години. Током расправе, дошло је до извесног приближавања ставова о томе како би настали спор требало превазићи. И поред тога, није било услова за окончање поступка и доношење препоруке, због чега је договорено да се накнадно закаже и одржи нова расправа, како би се добило додатно време за даље приближавање ставова између страна у спору.

Друга расправа одржана је 3. фебруара 2011. године, у згради у којој је одржана и прва расправа. Трајала је у времену од 10 до 12,30 часова. Присуствовали су јој исти представници страна у спору, као и на првој расправи, осим Милоша Тодоровића, заменика генералног секретара Владе Србије.

Током расправе, свака страна остала је при својим ранијим ставовима, с тим што су изношени и нови разлози за њихово правдање, односно оспоравање. Истовремено, учесници расправе упознати су са чињеницом да је за исти дан, у поподневним часовима, био заказан разговор између највиших представника Владе и представника наведених синдиката, ради тражења решења за превазилажење насталог стања. Представници власти, иначе учесници расправе, изјаснили су се да нису овлашћени да чине било какве уступке у корист просветара, што је наишло на извесно чуђење представника синдиката. У таквим околностима, до компромиса није могло доћи, па је штрајк и даље настављен. Због свега тога, одлучено је да се одржи нова расправа, како би се уложили додатни напори за изналагање компромисних решења за превазилажење насталог спора.

Трећа расправа одржана је 7. фебруара 2011. године, у времену од 11 до 13,30 часова, у згради у којој су одржане и претходне две расправе. Присуствовали су јој представници страна у спору, у делимично измењеном саставу у односу на раније одржане расправе. Испред Уније синдиката просветних радника Србије, уместо ранијих представника, присуствовали су јој Миодраг Протић и Милорад Антић. На другој страни, уместо Бранислава Павловића, Министарство финансија представљали су Оливера Ружић-Попарић и Бранислава Лукач.

На почетку расправе констатовано је да је у међувремену дошло до извесног напретка у превазилажењу спорних питања између страна у спору, обзиром на то да је у преговорима између високих представника Владе и представника Синдиката образовања Србије и Синдиката радника у просвети Србије постигнут компромис. Захваљујући томе, ти синдикати су се обавезали на окончање штрајка и нормализацију процеса рада у средњим и основним школама, због чега су се повукли из поступка, јер су престали да постоје разлози за њихово даље учешће у њему. Остала два синдиката нису прихватила понуду представника власти, односно Владе, због чега нису прихватили захтев за окончање штрајка и нормализацију процеса рада. У таквим околностима, свако је остао при својим раније изнетим ставовима, због чега није могло доћи до изналагања обострано прихватљивог решења за превазилажење насталог спора. Зато је одлучено да се поступак настави и закаже нова расправа.

Четврта расправа одржана је 10. фебруара 2011. године, у просторији у којој је одржана и претходна расправа. Трајала је од 10 до 12 часова. Присуствовали су јој представници и једне и друге стране у спору. Уместо Томислава Живановића, Грански синдикат просветних радника Србије "Независност" заступао је Драгиша Ђомилија. Остали представници страна у спору били су у саставу као и на трећој расправи.

Током расправе још једном је указано на разлоге који су довели до штрајка. Представници синдиката навели су да не одустају од својих захтева, али да ће у знак добре воље највероватније позвати просветаре да крену са скраћеном наставом, која се у многим школама тако одвија.. У свему другом, свако је остао при својим ранијим ставовима, односно позицијама. При таквом стању ствари, миритељ је констатовао да нису створени услови за изналагање обострано прихватљивих решења за превазилажење спорних

питања и да се преговори морају наставити, са или без укључивања Агенције за мирно решавање радних спорова.

Истовремено, указано је и на чињеницу да је миран исход поступка у интересу и једне и друге стране у спору и да постоје решења која могу бити прихватљива за обе стране.

У 14 часова миритељ је закључио расправу, чиме је практично окончан и поступак мирења у овом предмету. Након свега, миритељ је обавио подвојене разговоре са представницима страна у спору и одлучио да донесе препоруку о начину решавања спорних питања.

Напомена: По примерак овог записника доставља се странама у спору и Агенцији за мирно решавање радних спорова.

Миритељ
Проф. др Живко Кулић

Београд, 10. фебруар 2011. године